

nister for disse Udtalelser. Jeg tror, at jeg kan gaa ud fra, at hvis der virkelig kommer meget uheldige Forhold med Hensyn til denne Fart, vil det blive Staten, som overtager Driften. Jeg maa dog sige, at jeg betragter det som meget uheldigt, at Det forenede Dampskibsselskab har indskrænket Farten paa Malmø saaledes som det har gjort. Jeg tror, at de Ture, der tidligere om Vinteren har været foretaget derover, burde opretholdes nu. Hvis dette Selskab paa egen Haand vil indskrænke Turene paa en saadan Maade, at det bliver vanskeligt for Befolkningen at komme over til Sverige, sker der noget, som er imod Befolkningens Interesser og ogsaa mod Landets Interesser som Helhed. Det, der skal bevirke en stærk gennemgaaende Trafik fra Sverige, er jo, at Forbindelsen er saa let, som det paa nogen Maade er muligt. Selv om Kystbanen tilligemed Overfarten fra Helsingør til Helsingborg vil være i Stånd til at befordre en større Trafik end nu, anser jeg ikke det for at være fyldestgørende, thi den Trafik, som foregaar fra Kjøbenhavn til Malmø, vil under ugunstige Betingelser for den ikke gaa op over Helsingborg, men den vil sandsynligvis gaa Syd paa direkte til Tyskland over Sassnitz og Trelleborg. Jeg kan derfor ikke dele den ærede Ministers Betragtninger med Hensyn til Indskrænkningerne af Turene, jeg betragter det, som Det forenede Dampskibsselskab her har foretaget, som meget uheldigt. Hvad jeg har tilladt mig at fremdrage, er dette, at Det forenede Dampskibsselskab her faktisk over for Staten er optraadt med en Trussel om at nedlægge Arbejdet for derved at skaffe sig gunstigere Betingelser, et Statstilskud til sin Fart, og min Mening er, at noget saadant bør Staten ikke indlade sig paa. Hvis Det forenede Dampskibsselskab er misfornøjet med at drive denne Trafik, saa lad det være misfornøjet, men lad saa Staten sige: Vi overtage denne for vort Land saa vigtige Forbindelse. Jeg mener, at selv om Selskabet vil opretholde enkelte Linier, skal Staten dog overtage det hele, thi der er ingen Mening i, at Selskabet beholder de gode Linier, medens Staten kommer til at besørge de daarligere. Skal der ske nogen Forandring, maa Staten overtage det hele.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Jeg maa dog tage en Forvaring mod, at den ærede Ordfører lægger mere ind i mine Ord, end han er berettiget til. Jeg har

udtrykkelig udtalt, at jeg anser Grunden til den foreliggende Forespørgsel for ganske at mangle. Der er intet om, at det forenede Dampskibsselskab agter at opgive Farten til Malmø og Helsingborg, og endnu mindre foreligger der noget som helst om, at det ved sin Opsigelse af Overenskomsten med den svenske Jærnbanebestyrelse har villet rette nogen Trussel over for Staten. Derfor savner, som sagt, Forespørgslen ganske Grundlag, og naar jeg har indladt mig paa den, har det særlig været af Hensyn til, at den ærede Ordfører kunde ønske at lægge ogsaa det ind i Forespørgslen, at Staten eventuelt ved en Indskrænkning af Trafikken fra det forenede Dampskibsselskabs Side skulde finde sig foranlediget til at gribe ind. Jeg har herom udtalt mig saaledes, som jeg saa paa Sagen, og har særlig udtalt, at den Indskrænkning, der for Tiden er foretagen, ikke giver Grund til Beklagelse. Videre har jeg ikke at udtale, og finder ikke Anledning til at føje mere til, hvad jeg før sagde.

Sloth: Jeg har forlangt Ordet ikke for at deltage i Forespørgslen om Sunddriften eller Forbindelsen mellem Kjøbenhavn og Sverige, men fordi der faldt nogle Udtalelser fra den højtærede Minister og det ærede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgkreds (Køedt), der forekom mig at indeholde en vel stærk Lovprisning af den Maade, hvorpaa det forenede Dampskibsselskab udfører sin Gerning i Indland og Udland. Hvorledes det gør det i Udlandet, skal jeg ikke indlade mig paa, det kender jeg ikke noget til, men med Hensyn til Indlandet tror jeg at kunne sige, at den ærede Minister og det ærede Medlem for Slagelse i alt Fald ikke have talt paa Landbrugets Vegne, naar de omtalte det forenede Dampskibsselskab paa en saa hædrende Maade, som sket er, i alt Fald have de ikke talt paa Jydernes Vegne, for saa vidt disse overhovedet have med Selskabet at gøre. Det er muligt, at Købmænd og Købstæderne se anderledes paa Sagen. Naar jeg har begæret Ordet, er det dog ikke for at fremkomme med en Kritik over det forenede Dampskibsselskab i dette Øjeblik, men fordi den, der tier, samtykker. Efter at vi Landmænd have været udbyttede i saa høj Grad, som vi have været det, af dette Selskab i en Række af Aar, vilde det forekomme mig lidt drøjt, at vi bagefter skulde deltage i en Lovprisning af dette Selskab.